

[Statsministeren]

ministeriet kunne fremsættes over for de pågældende udenlandske myndigheder inden for rammerne af de gældende regler på dette område. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der ikke i regeringen – og mig bekendt heller ikke i tidligere regeringer – er taget stilling til spørgsmålet om eventuel udlevering af nogen i de omhandlede sager.

Spm. nr. S 888

Til *ministeren for offentlige arbejder* (14/3 85) af:

Agnete Laustsen (KF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke overvejelser der fra dansk side er gjort med hensyn til en fast forbindelse over Øresund?«

Begrundelse

Anledningen er den svenske trafikministers udtalelser på Nordisk Råds session i Reykjavik om, at såfremt der i Danmark ikke træffes en hurtig beslutning om en fast forbindelse over Store Bælt, vil den svenske regering tage initiativ til at udbygge færgetrafikken mellem Sydsverige og Tyskland.

Når beslutningen om en Storebæltsbro er vedtaget, bør vi give svenskerne tilladelse til at bygge en Øresundsbro, så Danmark ikke mister kontakten med det øvrige Norden. En Storebæltsbro efterfulgt af en Øresundsbro vil gavne erhvervslivet, ikke mindst i hovedstadsregionen.

Svar (20/3 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

I februar 1984 blev det aftalt med den svenske trafikminister, at vi skulle træffe de nødvendige forberedelser til, at der, såfremt folketinget træffer beslutning om anlæg af en fast Storebæltsforbindelse, meget hurtigt herefter kan optages dansk-svenske regeringssamarbejder om faste forbindelser over Øresund.

Der blev derfor nedsat et dansk og et svensk embedsmandsudvalg med den opgave i sommeren 1985 at udarbejde forslag dels til regeringsoverenskomst om en fast forbindelse mellem København og Malmø, dels til regeringsoverenskomst om en jernbanetunnel mellem Helsingør og Helsingborg.

Som grundlag for forslagene til disse rege- ringsaftaler skal de to udvalg i samarbejde foretage en ny gennemgang af de tekniske, økonomiske, finansielle og miljømæssige spørgsmål, som hænger sammen med anlæg af faste forbindelser over Øresund.

Der er i den svenske regering, i rigsdagen og i det svenske erhvervsliv et stærkt krav om at få etableret de faste forbindelser, et krav, der senest er blevet understreget af den svenske trafikminister i forbindelse med de nordiske ministres møde ved Nordisk Råd.

Spm. nr. S 892

Til *miljøministeren* (15/3 85) af:

Margrete Auken (SF):

»Hvad vil ministeren foretage for at sikre, at Oslokonventionen i 1985 fastlægger en slutdato for havafbrænding af kemisk affald, og hvordan vil ministeren sikre, at der slet ikke afbrændes PCB på havet?«

Begrundelse

Nordisk Ministerråd vedtog i Reykjavik den 6. marts 1985 at bringe spørgsmålet om en slutdato for afbrænding af kemisk affald på Nordsøen op i Oslokonventionen så hurtigt som muligt samt på det førstkommande møde i 1985 at presse på for, at en behovsanalyse m.v. snarest kan færdiggøres.

Første lejlighed er SACSAs mødet, der starter i Hamburg den 19. marts 1985. Her vil hollænderne efter al sandsynlighed bede om udsættelse af behovsanalysen, bl.a. under henvisning til, at man ikke længere kan destruere hollandsk PCB-affald i England (anlægget, hvor det blev destrueret, er blevet lukket på grund af forurening med især dioxiner).

Ifølge »code of practice« og tillægsprotokollen er det ikke tilladt at afbrænde PCB til havs. Så vidt vides, overholdes disse regler, i det omfang der udstedes tilladelser til havafbrænding (altså de lovlige afbrændinger). Tilladelse til afbrænding af PCB på Nordsøen og udsættelse af behovsanalysen som følge af sådanne planer vil betyde yderligere forsinkelser i arbejdet med at afskaffe havafbrænding og vil gøre reglerne i tillægsprotokollen meningsløse, endnu før de er trådt i kraft.